

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Acta Apostolorum to. primus

Stapleton, Thomas

Antverpiæ, 1595

15. Post lectionem Legis & Prophetarum miserunt Principes Synagogæ ad eos, dicentes: Viri fratres, si quis est in obis sermo ad exhortationem, dicite.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39424

Occidentis partem illæ hereses numerosissimos sectatores habuerint. Sed aliquid debuit Calvinus dicere, ne nouus dogmatistes omni diuinæ vocationis signo, omni miraculo destitutus videretur.

15. *Post lectionem legis & Prophetarum miserunt Principes Synagoga ad eos, dicentes: Viri fratres, si quis est in vobis sermo ad exhortationem, dicite.*

Scripturarum
priuata
lectio futiliter à
Caluino
probata.

Bullingeri
futilis
collectio.

Catholicam taxandi Ecclesiam ansam hic arripiunt interpretes hæretici. Hinc colligimus (ait Calvinus) non suppressam fuisse inter paucos Scripturam, sed omnes ad eius lectionem promiscuè fuisse admissos. Sed hæc collectio vana ac ridicula est. Ex hoc loco colligimus, ad audiendas in Synagoga Scripturas omnes fuisse admissos, sicuti in Ecclesijs Catholicis audit populus Christianus. Sed de lectione Scripturarum priuata omnibus promiscuè concessa hic locus nihil docet. Addit grauiorem accusationem Bullingerus: *Transumpsit hoc primi in Christi Ecclesia à Iudeorum Synagoga, diligenterque obseruauit, ut liquet ex veterum Scriptorum monumentis: donec, inscitia superante, omnis Scripturarum publica tractatio redigeretur ad inutilem cantum, siue ad horas (ut vocant) canonicas: quæ utique ab initio à canonicis Scripturis, quæ procul dubio à Prophetis in collegijs Ecclesiasticis quotidie tractabantur, nomen adeptæ*

adepta sunt. Hæc ille, suam ipsemet inscitiam simulque carpendi libidinem prodens. Scripturarum publica tractatio ad cantum Ecclesiasticum nunquam redacta est; sed hic cum illa, & illa cum isto perpetuò coniuncta fuit, hodieque in Ecclesijs Catholicis coniungitur: vbi præter officia diuina suis datur prædicationi locus, datusque semper est, tamen si verbi prædicationi alicubi neglectius habita, fouendis horum temporum erroribus causam non mediocrem attulerit. Sed quid? An quia in Anglicana hodie reformata (vt volunt) Ecclesia cantus iste Ecclesiasticus in cathedralibus maximè Ecclesijs (vbi sua adhuc retinent localitatem canonici) diligenter retinetur, publica propterea Scripturarum tractatio ad illum redacta est? Aut putat Bullingerus, Iudæos in suis Synagogis præter publicam Scripturarum lectionem, preces quoque publicas non habuisse? Illud Bullingerum docebit Calvinus, qui in hunc locum ita addit: *Nulla hic fit mentio precum, quæ tamen certum est minimè omisas vel neglectas fuisse.* Transsumpsit igitur primitiua Ecclesia à Iudæorum Synagoga non solum publicam Scripturarum lectionem, sed & preces publicas, ipsasque horas canonicas & cantum. Quod ne miretur Cinglianus quispiam, Bullingero fauens, illud Calvinum agnoscentem, adeoque earundem horarum

P 5 obser-

Cantus
ecclesia-
sticus,
Scriptura-
rum in
Ecclesia
tractatio-
nem non
excluit.

obseruationem in suis cōuenticulis optan-
 tem, proferemus. Ad illa Luca verba, Petrus
 & Ioannes ascendebant in templum ad horam ora-
 tionis; nonam, ita scribit: *Quod statas precandi ho-
 ras: veteri populo Deus esse voluit, inde colligimus
 non posse carere Ecclesiam certa disciplina. Ac ho-
 die, nisi obstaret nimius torpor, vtile esset quotidie
 habere tales conuentus.* Hec ille. Catholica ita-
 que Ecclesia ad nostra vsque tempora has
 statas horas seruauit, & canonicas vocauit,
 quia regulariter seruantur, idque iuxta ca-
 nones ac regulas à primis Ecclesiæ Præpo-
 sitis ac Magistris præscriptas: non solum à
 canonicis Scripturis quæ in Ecclesia legun-
 tur, recitantur, cantantur, vt ex mera insci-
 tia affirmat Bullingerus. Sanè adeò solen-
 nis & veneranda erat horarum canonicarum
 in veteri Ecclesia obseruatio, vt Iulia-
 nus Apostata, inuidens Christianis hoc or-
 namentum, suis idolorum sacerdotibus in-
 iunxerit, vt ipsi quoque similem formam
 statis horis precandi, & cantu solemni Deos
 suos laudandi in suis fanis instituerent. No-
 luit etiam Anglia schismatica hoc orna-
 mēto carere, veluti ad simplicem populum
 nouo schismati inuoluendum apprimè ac-
 commodato.

Sozom.
 histor. ec-
 clef. lib. 5.
 cap. 15.